

Glasilo dijakov Dvojezične srednje šole Lendava

A lendvai Kétnyelvű Középiskola diáklapja

V. letnik, 5. številka, december 2010 - V. évfolyam, 5. szám, 2010

»DECEMBER JE ČAS PRIČAKOVANJA IN LUČI;
NAJ SE PRIŽGE LUČKA TUDI V VAŠIH SRCIH....
...V HLADNIH DNEH PA NAJ VAS GREJE MISEL,
DA SO LJUDJE, KI VAS OBKROŽAJO NAJLEPŠE DARILLO«.

December je čas pričakovanja in prav v tem mesecu smo dočakali tudi novo številko šolskega glasila LAPSUS, ki smo ga ob koncu preteklega šolskega leta pogrešali. Veseli me, da so se prav dijaki zavzeli zanj in spodbudili svoje mentorje, tako da je ta številka izšla ob koncu koledarskega leta, v prazničnih dneh, ki so namenjeni tudi temu, da naredimo pregled preteklih dogodkov: izpostavimo uspehe in prijetne trenutke, pozabimo na vse slabo, v novem letu pa načrtujemo popraviti, izboljšati ali dokončati vse, kar nam v starem ni najbolje uspelo.

To je torej čas, ko se spominjamo preteklosti in pričakujemo prihodnost; čas, ko se želja po sreči, zdravju in uspehu seli iz srca v srce. Ta čas naj bo namenjen družini, prijateljstvu, vsem, ki so nam blizu. Podarimo jim trenutek in nasmeh, v srcih pa prižgimo luč upanja. Vzemimo si čas za tisoč drobnih trenutkov, za tisoč malenkosti, ki so nam spolzele v večnost minulega leta.

A karácsony nem csak egy ünnep. Egy érzés. Napjainkra családi vonatkozása felerősödött, a szeretet, az összetartozás, az ajándékozás ünnepe lett. Ne feledd, ha a karácsony hiányzik a szívedből, akkor a fa alatt sem találsz rá. A legjobb karácsonyi dekoráció pedig a fülig érő mosoly.

»NEM KÍVÁNOK SENKINEK SEM
KÜLÖNÖSEBBEN NAGY DOLGOT.
MINDENKI, AMENNYIRE TUD,
LEGYEN BOLDOG«.

Remélem, a LAPSUS, az iskolai diáklap új száma is mosolyt varázsol arcotokra az évvégi reményteli várakozás és lelki készülődés idején. Öröömre szolgál, hogy a diákok és tanárok közreműködésével ismét megjelent, és ezért szívből gratulálok mindazoknak, akik közreműködtek a diáklap elkészítésében.

Az év legszebb időszakának közeledtével kellemes krácsonyi ünnepeket kívánok, a 2011-es új esztendőben pedig sok-sok boldogságot, egészséget és szeretetet.

Silvija Hajdinjak Prendl
v.d ravnateljice
mb. igazgató

LAPSUS - Glasilo dijakov
Dvojezične srednje šole
Lendava

A Lendvai Kétnyelvű
Közepiskola diáklapja

**GLAVNA UREDNICA/
SZERKESZTŐSÉG:**
Katja Zver

**UREDNIŠKI ODBOR/
SZERKESZTŐSÉG:**
Katja Šimonka
Maja Feher
Sabina Horvat
Sašo Zver

MENTORJI/ MENTOROK:
Nataša Prendl
Lijana Hanc Krapeč,
slovenski del
Dancs Anna, magyar rész

FOTOGRAFIJE/ KÉPEK:
Šolski arhiv, Jan Cojhter

**TEHNIČNI UREDNIK/
FORMAVEZETŐ**
Erik Šmidlehner

Logo, fotografije, teksti,
slike in celoten koncept
so zaščiteni in so
intelektualna last
Uredniškega odbora.
Vsakršno kopiranje brez
dovoljenja je
prepovedano!

KAZALO

ŠOLA	3
DIJAŠKA SKUPNOST SE PREDSTAVI	3
STROKOVNE EKSURZIJE V ŠOL. LETIH 2009/2010 IN 2010/2011	4
IRSKA	4
MÜNCHEN	7
BUDIMPEŠTA	9
ÜDVÖZLET A BUDAPESTI TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSRÓL!	12
EKSURZIJA 1. LETNIKOV NA MADŽARSKO	14
IZMENJAVA DIJAKOV V SRBIJI	15
ÉRDEKLŐDÉSÜNK A MAGYAR KÖLTÉSZEK IRÁNT	16
PROJEKTI DAN »LOČIL BOM PENO OD VALOV«	17
EGY & MÁS VÁNDORSZÍNHÁZ	20
ŠPORT	21
BASEBALL SOFTBALL DRUŠTVO LINDAU HAWKS - BASEBALL SOFTBALL LINDAU HAWKS EGYESÜLET ..	21
„NEM MINDENKI NÉPI TÁNCOS, AKINEK A ... RÁNCOS!”	22
ODBOJKARSKI KLUB LENDAVA	24
VAJE ZA TELO V ZIMSKEM ČASU	25
POETIČNOST VSAKDANJICA	25
AZ ÉLET TÚL RÖVID AHHOZ, HOGY ÁTLAGOS LEGYÉL... ..	26
WHY THE GOOD TIMES FEEL SO GOOD TO US NOW?	27
SHE IS A BEAUTIFUL LIE	28
SLIKICA	28
ICH BIN KEIN MENSCH, SONDERN EIN STEIN	29
DER UNSICHTBARE HERRSCHER	30
NOISE	31
DER VON EINER ANDEREN WELT	32
WATER POETRY	33
KONEC	35
ŠALA MALA	35
MATEMATIČNE UGANKE	36

DIJAŠKA SKUPNOST SE PREDSTAVI

Dijaška Skupnost DSŠ Lendava je skupnost vseh dijakov DSŠ Lendava in jih predstavlja pred širšim okoljem in javnostjo. Na začetku šolskega leta se voli vodstvo dijaške skupnosti, ki ga sestavljajo predsednik, namestnik in tajnik. Predsednika volimo tajno in vsak razred ima en glas. Izvoljen predsednik imenuje namestnika in tajnika.

Dijaška skupnost organizira: predbožične izlete, različne čistilne in dobrodelne akcije, pustno rajanje, prodajanje zapestnic UNICEF ob dnevu boja proti AIDSU, generacijsko knjigo in še mnogo drugega. V letošnjem šolskem letu je eden od naših ciljev organizirati tudi spomladanski izlet in s tem spodbujati medgeneracijsko druženje.

Ha valaki megkérdezné, hogy mi is a diákközösség, nagyon könnyen válaszolhatnánk. A diákközösség iskolánk összes diákjának a közössége, a képviselők egy évre vannak megválasztva. Évente számos rendezvényt szervezünk, például különböző karácsonyi kirándulásokat, AIDS karperecek árusítását, lomtalanítási akciókat, valamint segítünk az iskolai rendezvények szervezésében. Ha bárkinek panasza akadna, nyugodtan forduljon a diákközösség bármelyik felelős tagjához!

Daniel Gömböš

STROKOVNE EKSURZIJE V ŠOL. LETIH 2009/2010 IN 2010/2011

IRSKA

Interviewing travellers

By Andi Gal, 2.b

On April 30 2010 a group of 26 students accompanied by two teachers set out on their journey to Ireland. They had already postponed the trip due to the volcanic ash cloud from Iceland, which was preventing the planes to fly. Every day, until the actual trip, was a real torture. At last they were on the bus heading for Budapest, but when they arrived at the airport their flight was delayed and only when they landed in Dublin a few hours later, they were finally relieved. Their journey lasted for five days and it was adventurous and exciting. They explored Dublin, travelled the west coast, admired the beautiful view from the Cliffs of Moher, ran up and down the coral beaches, gathered shells, enjoyed the nature and the warmth of the Irish. However, the volcanic ash cloud was waiting for them. The night before their return flight it was back, but all their loved ones at home were awaiting them so eagerly that the sky cleared for that afternoon.

So you travelled by a plane. How was it?

We were scared a bit because of these volcano problems. When we were on our way back, we got caught in turbulence and that really »shook« us.

Some of our fellow passengers were Roma or maybe Albanians, and they were a little strange - they prayed all the time, they didn't know a word in English, but were speaking to us in their language, and we didn't understand them at all. That's why we were very afraid.

(Saša Juretič, 1.a)

Did you feel different in Ireland?

Why would we feel different? We were there with friends, the people were very nice, only the environment and the weather were unusual for us. But this didn't make us feel any different. Therefore, we had a really nice time and we enjoyed this trip as much as we could.

(Monika Horvat, 1.a)

Did you like the weather there? Why/why not?

Yes, I liked it a lot because I love rain. Although it was raining the first day, it was gorgeous. I wish we would have had more days like this.

(Jan Cojhter, 2.a)

And what did you like the most?

I liked Galway Bay the most. It was really fascinating. The view was just...amazing!

(Jan Cojhter, 2.a)

What was the hostel like (food, rooms, staff ...)?

The rooms were quite small, but acceptable. The bathrooms were huge. The sinks had two taps, one with cold and one with hot water. The breakfast was tasty, for the rest of the meals we were on our own. For lunch we went to restaurants, but we made dinner ourselves. And the staff was very nice.

(Elisa Halas, 1.a)

Tell me Roberta, was it wild? What was the wildest part?

Yes, of course it was, like it always is. And I enjoyed it so much! ☺ Entertaining my roommates in the middle of the night – it involved a torch and a little imagination – you know, in Ireland you really have to be 18 to get into a disco.

(Roberta Županec, 2.b)

Did anything strange happen to you?

Yes, something really, really strange. One day, when I was taking a photo of my friends, a guy ran towards me and jumped on my back! But nobody knows why!

(Kati Kocsondi, 2.b)

What were you doing in the evenings?

Cooking, hanging out, watching TV, talking etc. It was a lot of fun.

(Urška Jalšovec)

What will you remember forever?

I will remember the Cliffs of Moher forever and Dublin. In each town there was something I liked a lot, but I will remember the whole trip.

(Laura Farkaš, 2.c)

Would you change it in any way? What?

No, I wouldn't change anything, because it was so nice, perfect for me. It's a feeling to be there, like we were. There are not enough words to describe it...

(Tjaša Kasaš, 2.c)

Were you satisfied with the teachers?

The teachers were cool. They organised the trip very well and I think it wouldn't have been that good without them.

(Sandra Škafar, 2.c)

MÜNCHEN

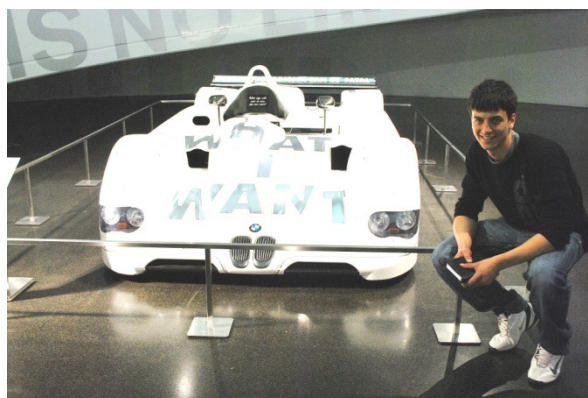

V petek, 7. maja 2010 smo se v ranih jutranjih urah smo se odpravili v Nemčijo, natančneje v München na strokovno ekskurzijo.

München je glavno mesto nemške zvezne dežele Bavarske. Je tretje največje mesto v Nemčiji z 1,4 milijona prebivalci. Je kulturno, gospodarsko, industrijsko, prometno, turistično zelo razvito mesto. Na poti v Nemčijo smo si ogledali še rudnik soli Hallein v Avstriji. Samo ime mesta nam pove, da so nekoč tu pridobivali sol. Namreč *hall* keltsko pomeni sol. Nato nas je pot vodila na svetovno znani nogometni stadion, Allianz Arena, ki je bil zgrajen za svetovno prvenstvo v nogometu. Gradnja se je začela leta 2002, odprtje stadiona pa je bilo leta 2005. V objektu je nekaj sto poslovnih prostorov, trgovin, prezentacijskih salonov, velikih dvoran za poslovne sprejeme in zabavne prireditve, sejnih dvoran, centrov za fitnes in wellness, restavracij in drugih gostinskih lokalov, skladišč ter drugih servisnih prostorov. Dan smo zaključili z ogledom Olimpijskega stolpa, ki je s svojimi 191 m največja stavba v Münchnu. Na to višino se ljudje peljejo z hitrim dvigalom, ki potuje s hitrostjo 7 m/s. Nato smo se odpravili v hotel, kjer smo prenočili.

Naslednji dan nas je pot vodila v tehnični muzej, kjer smo si ogledali razstavljene ladjice, podmornice, letala, helikopterje, različne stroje in podobno. Na koncu smo si ogledali BMW Welt. Tu so razstavljeni različni modeli BMW-jev, od najstarejših do najnovejših. Videli smo tudi motorje in avtomobile, v katere smo se lahko tudi usedli. Prišel je čas za odhod in verjamem, da smo se naučili veliko novega, zanimivega. Izlet je bil skratka nepozaben.

Nensi Toth, 3.c

BUDIMPEŠTA

A budapesti tanulmányi kirándulásnak mindannyian nagyon örültünk. Az elején egy picit megijedtünk a tömör program és a felsorolt látnivalótól, de a kirándulás végén mindenki nagyon elégedett volt. Sok érdekességet láttunk, különleges élmény volt számunkra a musical és Budapest esti fényei. Úgy gondolom, hogy minden évfolyamban háromnapos kirándulason kellene résztvenniük a diákoknak.

Richard Ftičar, 3.d

14. oktobra okoli 6. ure zjutraj smo se dijaki DSŠ Lendava odpravili na dolgo pot proti madžarski prestolnici Budimpešti. Ko smo okoli 9. ure prispeli v predmestje glavnega mesta Madžarske, smo zagledali prve McDonaldsove table. Najprej smo si ogledali pozlačeni parlament. Nato je sledila predstava Konec sveta v Planetariumu. Po ogledu predstave smo dobili nekaj prostega časa na znani Váci utca, kjer smo lahko kaj pojedli za kosilo ali si ogledali majhne trgovinice ob ulici. Pot nas je odnesla v katedralo svetega Štefana, kjer smo tudi videli njegovo desno roko. Nato smo se nastanili v hostlu, pojedli večerjo in se odpravili na predstavo v narodno gledališče. Dan smo zaključili z ogledom Citadele.

Drugi dan smo se odpravili na ogled kraljeve palače v Visegrádu, nato pa še v Esztergom na ogleda katedrale. Zadnja postojanka je bila v starem mestu Szent Endre, kjer smo začutili stik dveh kultur, madžarske in srbske. Vmes smo se ustavili še na vožnji z adrenalinskimi sankami. Za konec dneva smo se zvečer po večerji peljali z ladjo po Donavi.

Zadnji dan smo začeli s pospravljanjem sob, nadaljevali pa z ogledom hiše terorja, kjer smo videli grozote, ki so se dogajale v 2. svetovni vojni. Naslednja postaja je bila Matjaževa cerkev. Kot zadnjo znamenitost smo si ogledali Hősök tér, kjer smo videli največje mojstrovine Zale Györgya. Tam smo v prostem času lahko obiskali živalski vrt ali pa sprostili odvečen adrenalin v Vidámparku. Za konec smo se ustavili v centru West End kar je seveda najbolj razveselilo nežnejši spol. Od tam smo se odpravili proti Lendavi, kamor smo prispeli okoli 9. ure zvečer. To je uradna verzija. Upam, da ste uživali.

Attila Ftičar, 3.b

1. Dan

V četrtek, 14. oktobra, smo se ob 5.30 uri zbrali pred šolo in se odpeljali v Budimpešto, kamor smo prispeli približno ob 9.30. Raziskovanje mesta smo začeli z ogledom parlamenta, ki nam je bil všeč, zaradi svoje velikosti in sloga. Zgodaj popoldne smo v planetariju uživali v filmu: Konec sveta 2012. Zvečer smo si ogledali muzikal Goslač na strehi. Večer pa smo zaključili z ogledom Citadele iz madžarskega Kipa svobode na Gellérthegyu. Noč pa je za ves razred bila dolga.

2. Dan

Drugi dan strokovne ekskurzije se je začel ob 7. uri, ko smo vstali in šli na zajtrk. Ogledali smo si Estergom, kraj ob Donavi in baziliko s cerkveno zakladnico, nato nas je pot vodila do Višegrada, kjer smo si ogledali Féllegvár, ruševine kraljeve palače. Nato smo se odpeljali v mesto Szentendre, kjer v sožitju živita dva naroda, madžarski in srbski. V hostel smo prišli ob 17.50, zatem smo imeli večerjo. Po večerji smo uživali v enourni vožnji z ladjo po Donavi. V hostel smo se vrnili ob 23. uri. Najbolj nam je bilo všeč, ko je profesorica Anna Dancs zapela pesem "Budapesten hagytam én a szívem".

3. Dan

3. dan smo si ogledali Hišo terorja. Ogled mesta smo nadaljevali v grajski četrti in si ogledali Ribiško trdnjavo, Matjaževo cerkev, grajsko palačo, Narodno galerijo in knjižnico. Nato je sledil ogled Trga herojev in ostalih znamenitosti. Ogledali smo si delo Györgya Zale in grad Vajdahunyad.

Ekскурzija nam je bila všeč tudi zato, ker smo imeli nekaj prostega časa, ki smo ga preživeli v nakupovalnem centru West End. Odhod iz Budimpešte je bil v soboto ob 17.30.

Ugotovili smo, da je Budimpešta eno najlepših mest v Evropi imeli smo priložnost za ogled in za vedno nam bo ostala v lepem spominu. Tistim, ki še niste bili v tem mestu, priporočamo, da si ga čim prej ogledate. Verjemite nam, da bo doživetje nepozabno. No, vseeno – doma je najlepše.

ÜDVÖZLET A BUDAPESTI TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSRÓL!

2010. október 14-én, csütörtökön a Lendvai Kétnyelvű Középiskola 3. évfolyamos diákjai háromnapos kirándulásra indultunk Budapestre és a Dunakanyarba.

Reggel 5. 30 órakor indultunk két busszal az iskola udvaráról. Útközben sokan elaludtunk, így három óra utazás után egyesek még mindig álmosan érkeztünk meg Budapestre, Magyarország fővárosába. A városnézést a magyar Parlamenttel kezdtük, amely a londoni parlament mintájára készült, és számos turista megcsodálja. Ott helyezkedik el a Szent Korona is. Napunkat a Planetáriumban folytattuk, ahol a Világvége 2012?! című előadást néztük meg. Megnyugtattak bennünket, 2012-ben nem lesz vége a világnak, hisz a meteor nem ütközik a Földünkbe. Délután szabadidőnk volt a drága Váci utcában, megebédeltünk, és bekukkantottunk a boltokba is. Aznap tekintettük meg a Szent István-bazilikát is.

A Tokolyanum diákszállóban helyezkedtünk el, és egy közeli étteremben vacsoráztunk. Ünnepeyes ruhát öltöttünk magunkra, és a Vígszínházban folytattuk esténket, ahol a Hegedűs a háztetőn című musicalt tekintettük meg. A musical két részből állt, ezért egy kicsit tovább eltartott. Aznap programunk a Citadella megtekintésével fejeződött be. Az esti Budapest a csodálatosan kivilágított hidak és egyéb fontos épületek által varázslatos élményt nyújtott.

Pénteken korán reggel keltünk, és még álmosan reggeliztünk. Aznap a Dunakanyar mentén fekvő városokba kirándultunk. Először Visegrád felé indultunk, ahol megtekintettük a Fellegetvárát és a királyi palotát. Majd Esztergomba látogattunk, a Dunakanyar egyik gyöngyszemébe, ahol megnéztük a bazilikát. Volt egy kis szabadidőnk is, és fotókkal örököztünk meg a nevezetességeket. A királyi kincstárról sem feledkeztünk meg. Kora este Szentendrét, a művészetek városát is meglátogattunk. Napunk egy dunai hajókirándulással végződött, ahonnét ismét megcsodálhattuk a gyönyörűen kivilágított várost. Csak a pezsgő és a magyar hegedűsök hiányoztak!

Szombaton a Terror Házába indultunk. Elégge megrázkódtató volt látni, hogy mennyi rossz dolog történt Magyarországon az egypártrendszer időszakában. A Terror Háza közepén egy tank található, a falon pedig az áldozatok képei láthatók. A Halászbástyát is megnéztük. Onnét ismét csodálatos panoráma terült elénk. Következett a Hősök tere. Megebédeltünk, sétáltunk, pihentünk és nagyon sokat nevettünk. Utána két órát töltöttünk a West Endben, egy nagy bevásárlóközpontban. Hazafelé végig énekeltünk. Tíz órakor érkeztünk Lendvára.

Budapesten már sokszor voltam, de ilyen élményekben még nem volt részem! E tanulmányi kirándulást sosem fogom elfelejteni!

Dragošič Dorotea, III. b

Strokovna ekskurzija v Budimpešto je bila nekaj neponovljivega. Ogledali smo si veliko zanimivosti in se imeli super. Ko so nam povedali, da smo zadnja generacija, ki še gre na tridnevni izlet, sem bil zares vesel. Najbolj mi je bilo všeč, da so aktivnosti bile dobro razporejene, tako da smo videli večino zanimivosti, kljub temu pa nam je ostalo dovolj prostega časa.

Ciril Režonja, 1.g

EKSKURZIJA 1. LETNIKOV NA MADŽARSKO

Naša prva ekskurzija na Madžarsko, je trajala dva dni. No, mi bi jo rajši poimenovali izlet, saj je za nas bila bolj kot izlet kot poučna ekskurzija. Kljub temu smo si ogledali veliko zanimivih in poučnih stvari.

Na pot smo se odpravili zgodaj in prvih nekaj ur je bil na avtobusu mir. Po prvem postanku smo postali že kar živahni, prispeli smo na našo prvo destinacijo v Bugacpuszti. Tam smo si ogledali zanimiv program s konji. Nato smo opravili še kosilo. Naslednja postaja je bila rojstna hiša največjega madžarskega pesnika Sándorja Petőfija. Ogledali smo si še muzej paprike, porcelana in se zvečer odpravili v penzion, kjer smo imeli večerjo. Tam smo tudi prenočili. Spanca je bilo premalo, zato smo bili naslednji dan utrujeni.

Naslednje jutro smo imeli zajtrk in obiskali spominski park v Ópusztaszeru. Ustavili smo se še v mestu Szeged, kjer smo si ogledali katedralo, mestno jedro in se malo sprehodili po mestu. Imeli smo še nekaj prostega časa za kosilo. Na poti domov smo se ustavili še v Mohácsu, kjer smo si ogledali prizorišče bitke.

V avtobusu smo se imeli lepo. Prepevali smo in se zabavali. Naša prva ekskurzija v srednji šoli je minila hitro in vsi se je bomo z veseljem spominjali.

Tjaša Vučko, 1.a

IZMENJAVA DIJAKOV V SRBIJI

Jeseni smo se dijakinje 3.b razreda gimnazije (Laura Bogdan, Urška Jalšovec, Katalin Kocsondi in Roberta Županec) udeležilo izmenjave v sklopu projekta Medkulturna komunikacija v Karpatskem bazenu v Subotici od 2. do 9. oktobra. Tema letošnjega projekta je bilo varstvo okolja.

Nastanjeni smo bili pri družinah na podeželju izven samega mesta. V tem enem tednu, ki smo ga preživeli z dijaki iz Slovaške, Romunije, Madžarske in Srbije, smo imeli pouk, prilagojen letošnji temi, tako da smo si ogledali jezero Palić, merili onesnaženost okoliških voda in izvedeli tudi, kako v posameznih državah poskrbijo za varstvo okolja. Imeli smo dva celodnevna izleta v Novi Sad in v Beograd. Ogledali smo si pa tudi predstavo o Ady Endre-ju.

Celoten teden je zelo hitro minil, saj smo spoznali nove ljudi in preživeli z njimi nepozabne dni.

Urška Jalšovec, 3.b

ÉRDEKLŐDÉSÜNK A MAGYAR KÖLTÉSZET IRÁNT

Sajnos, a Muravidéken már nem aktuális a versmondás. De, azért maradtunk néhányan, akik mégis folytatjuk ezt a tevékenységet.

Ma már ugyan nem működik rendszeresen a versmondó stúdió, de egy-egy verseny alkalmával összeülünk Schmidt István tanárunkkal, és verseket tanulunk, gyakorlunk a versmondást.

Októberben és novemberben részt vettünk két szavalóversenyen is, mégpedig Ipolyságban (Szlovákia, Felvidék), a hagyományosan, immár 11. alkalommal megrendezésre kerülő Sajó Sándor szavalóversenyen és Bácsfeketehegyen (Szerbia, Vajdaság), a 14. alkalommal megrendezett Dudás Kalmán szavalóversenyen. Itt már harmadszor osztották ki a Dudás Kálmán-díjat is.

Szlovákiában a Muravidéket hárman képviseltük: az általános iskolából Ferenc Grega, aki a döntőbe jutás után sajnos nem ért el helyezést, Kocsondi Kati, aki Sajó Sándortól, Kosztolányi Dezsőtől és Radnóti Miklóstól mondott verset, és jómagam, Gal Desire, aki a középiskolások kategóriájában a második helyezett lettem.

Ugyanez a csapat indult a szerbiai versenyen is, viszont csaltakozott a csapathoz erősítés is, mégpedig Vida Dorian, aki a hazafias verseket szereti átadni a közönségnek. Itt Ferenc Grega az alapiskolások kategóriájában a harmadik helyezett lett, és egy nyári táborozásra való lehetőséget nyert el.

Ahogy tudjuk, a felkészülés nem kis energiába és időbe telik. Ahhoz, hogy sikeresek tudjunk lenni, rengeteg munkát kell fektetnünk az előkészületekbe.

A versmondás nem azt jelenti, hogy az ember kiáll a színpadra, és elmondja a megtanult szöveget, hanem annál sokkal többet. Mint versmondók, megpróbáljuk közvetíteni a költő gondolkodásmódját, a vers üzenetét. Bizony nem könnyű kiállni idegenek elé, és úgy interpretálni a verset, hogy önmagunkat is beleadjuk abba.

Elgondolkodtató tény, hogy a Muravidéken már csak néhány „gyöngyszem” maradt, akik tovább viszik ezt a „tudományt”. Nagyon szeretnénk, ha a jövő még számos ilyen gyöngyszemmel ajándékozna meg bennünket! Ehhez motivációra van szükség, legfőképpen pedig megfelelő támogatásra.

Gal Desire, III.a
Kocsondi Katalin, III.b

PROJEKTNI DAN »LOČIL BOM PENO OD VALOV«

Ižakovci so sicer majhna prekmurska vasica, vendar imajo posebno točko, ki jih zaznamuje – Otok ljubezni. Turisti iz Slovenije in tujine prihajajo sem že leta in skušajo podoživeti skrito ljubezensko razmerje beltinske plemkinje in revnega kmeta. Tudi Feri Lainšček je postavil svojo zgodbo o prepovedani ljubezni iz knjige Ločil bom peno od valov na bregove Mure, na beltinska polja in nekdanje soboške ulice. Dijaki 4. in 3. letnikov smo šli po tej poti Elice, junakinje Lainščkovega romana. Le-ta je zaradi prave ljubezni zapustila otroka in moža ter odšla z mladim ljubimcem.

Tako smo se na otoku zlili z idilično naravo in prisluhnili avtorjevi besedi. Pričakovali smo visoko izobraženega človeka, ki nam bo povedal skrivnostni recept za knjigo in kako čim bolj napisati maturitetni esej, dobili pa smo pametne nasvete preprostega, a učenega in srčnega Prekmurca. Sedaj razumem sporočilo knjige, saj nam je pomagal razumeti nekatere skrite misli. Pomembno je, da smo se na stvari naučili gledati iz različnih zornih kotov – ne smemo takoj obsojati, mogoče prepogosto to storimo po krivem.

In zdaj tudi vem: ni izobrazba tista, ki mi narekuje življenje, to so življenjske misli, zapisane v knjigah in čuvane v človeškem umu.

Patricia Kociper, 4.b

V sredo, 29. septembra 2010 smo gimnazijci DSŠ Lendava namesto sedenja v šolskih klopih dan preživelili nekoliko drugače, in sicer na bregovih reke Mure v Ižakovcih. Poleg različnih dejavnosti v sklopu šolskih predmetov in v povezavi s temo projektnega dneva smo se najedli tudi slastnih prekmurskih dobrot ter gostili pisatelja Ferija Lainščka.

Projektni dan, ki je bil organiziran za dijake 3. in 4. letnikov lendavske gimnazije, je potekal na lep, sončen poznoseptembrski dan. Tema dneva je bila Lainščkova knjiga z naslovom *Ločil bom peno od valov*.

Najprej so obiskali beltinški grad, kjer smo izvedeli njegovo kratko zgodovino, si ogledali stalno razstavo *Zgodovina zdravstva v Pomurju* in se nato sprehodili še do cerkve sv. Ladislava. Od tam smo z avtobusom nadaljevali pot do izletniške točke Otok ljubezni v Ižakovcih, kjer je potekalo glavno dogajanje projektnega dneva. Spoznali smo pozvačina, si ogledali mlin na Muri in bújraški muzej, pajali kruh ter se peljali z brodom. Nato so se dijaki 3. letnika razdelili po skupinah na temo nekaterih šolskih predmetov - kemije, biologije, madžarščine, likovne vzgoje, angleščine in nemščine ter se ukvarjali z dejavnostmi, povezanimi s posameznim predmetom: 'kemiki' so analizirali vodo, 'biologi' preučevali rastlinske in živalske vrste ob Muri, 'umetniki' slikali itd. Medtem so dijaki 4. letnika dan preživelili s pisateljem Ferijem Lainščkom in se z njim pogovarjali o knjigi, ki jo imajo med drugim za letošnje obvezno maturitetno čtivo. Bistvo vsega je, da smo se zlili z naravo, zaznali utrip življenja ob Muri ter jo občutili vsak po svoje. Po predstavitvi dela vsake od skupin nas je čakalo zaslužen kosilo: bograč in prekmurska gibanica. Zadnja postaja je bila murskosoboška Zvezda oz. nekdanji hotel Dobray, kjer smo si ogledali zgornje prostore stavbe, ki ima tudi zgodovinski pomen; z njenega balkona je bila namreč leta 1919 razglašena Murska republika, ki naj bi združila vse prekmurske Slovence v eni pokrajini. Po napornem, vendar kljub vsemu zanimivem in doživetij polnem dnevu so se dijaki odpravili domov. Zagotovo je vsak od nas po tem dnevu na reko Muro, ki nas je očarala, začel gledati in jo čutiti drugače.

Tadeja Gomzi, 3.b

A projektnap legfőbb célja Feri Lainščekkel, a muravidéki szlovén szerzővel való találkozás és beszélgetés volt. A negyedikesek ugyanis a 2011-es szlovén anyanyelvi érettségi vizsgán az említett író *Ločil bom peno od valov* című regénye alapján írják majd meg esszédolgozatukat. Ennek kapcsán találkoztunk aznap az ismert regényíróval, és tekintettük meg a regény cselekményének egyes helyszíneit is. A harmadikosok számára pedig tanáraik különböző csoportmunkákat szerveztek.

Először megtekintettük a »gátépítők« múzeumát, majd a vízimalom működésével ismerkedtünk, és megcsodálhattuk a folyó vizének csobogását is. Az igazi jókedvet a színes, felszalagozott kalapba öltözött vendéghívó, valamint a pirított kenyér készítése hozta meg számunkra. Amíg a negyedik évfolyamos diákok a regényíróval beszélgettek, addig a harmadik évfolyamosok különböző csoportmunkákban vettünk részt. Egyesek a Mura folyó vízminőségét tanulmányozták, voltak, akik angol és német nyelven alkottak verseket, néhányan a csodálatos természetet vetették vászonra, de akadtak olyanok is, akik biológiatudásukat bővítették, vagy éppen szövegek fordításával és alkotásával fejlesztették készségeiket. A kissé hűvösebb idő miatt vacorgókat hamar felmelegítette a meleg bogrács és a finom *gibanica*. Majd teli hassal indultunk el Izsakovciról, hogy megtekintsük a regény cselekményének egyéb helyszíneit is. A nap folyamán meglátogattuk még a belatinci várat, az ottani templomot, és betekinthettünk az egykori muraszombati Dobray Szálloda szobáiba is. Bízunk abban, hogy majd az érettségizők az új ismeretek birtokában könnyebben értelmezik az érettségi vizsgára kijelölt művet, és reméljük, hogy az íróval eltöltött nap után még azok is szívesen kezükbe veszik a regényt, akik ezidáig nem ismerték azt.

A projektnap a diákok és tanáraik körében egyaránt sikert aratott. Úgy vélem, hogy az effajta napok hasznosak és érdekesek is egyben, hiszen amellet, hogy az iskolapadokból kimozdulunk a természetbe, még sok minden újat és izgalmasat megtanulhatunk, sőt ami még fontosabb, meg is tapasztalhatunk. Ehhez nem is kell messze mennünk, hiszen vidékünk számos olyan izgalmas dolgot és helyet rejtget, amiről mégcsak sejtelmünk sincs! Ezek a rejtett kincsek arra várnak, hogy egy kis tanári segítséggel felfedezzük őket! Tanárainknak támogatásukért ezúttal is köszönet jár, és reméljük, hogy iskolánkban a közeljövőben is számos hasonló projekt szervezésére kerül sor!

Bogdan Laura, III.b osztály

EGY & MÁS VÁNDORSZÍNHÁZ

Sanyi: Melyik volt a legkellemetlenebb emléked a próbákról?

Hozjan Patrik: Elszakadt a nadrágom! Nagyon ciki volt, azóta fogyzok.

Sanyi: Mi volt a rendező leghasználtabb szava?

Patrik: Azt hiszem az 'izé' ...

Sanyi: Az előadás közben igazi sört isztok, vagy csak meg van rendezve?

Gömböš Daniel: Sajnos nem, meg van rendezve. Az igazi sör az előadás után jön.

Sanyi: Ha jól tudom, egyszer elfelejtetted a szövegedet. Mit csináltál?

Daniel: Az előadás szinte megálott, aztán a társaim folytatták a saját szövegüket, így nem égtem le annyira.

Sanyi: Nem te voltál véletlenül az, aki horkolt az előadás közben?

A titokzatos néző: Nem, az a mellettem lévő volt, egy öreg nagy. Mennyire idegesítő volt!

Sanyi: Látom hiányzik a fogad egy része. Csak nem az előadáson veszítetted el?

Gal Desire: Hát, az éneklés közben eléggé gyors mozdulatokat csinállok, így egyszer véletlenül a mikrofonommal kitörtem a fogam egy részét.

Sanyi: Úgy hallottam nehézségeket okozott a magassarkú. Mondjál erről valamit!

Desire: Most már eléggé megszoktam a magassarkút. Na jó, egyszer tényleg megakadtam, de egyébként nem okoz gondot!

Sanyi: Hogyan is kerültél be a csapatba?

Štampah Matyás: Már az előbbeni években is aktívan foglalkoztam a színészkedéssel a Carpe diem által. Most, hogy középiskolás vagyok, csatlakoztam az Egy&Más vándorcsapathoz.

Sanyi: Milyenek a jövőbeni terveitek?

Matyi: Először is, még egy csomó előadás vár ránk: Budapest, Rédics, Hodos,.. Viszont szeptemberben kezdjük az új darabot.

Paller Sándor, III.b

BASEBALL SOFTBALL DRUŠTVO LINDAU HAWKS - BASEBALL SOFTBALL LINDAU HAWKS EGYESÜLET

Smo skupina v Lendavi, ki šteje zaenkrat okrog 15 resnih dijakov in študentov občine Lendava, ki smo se na začetku maja 2010 zbrali na sestanku in sklenili, da bomo ustanovili športno društvo baseballa in softballa. Ideja o takem športnem društvu se je rodila mesec prej, ko smo ugotovili, da bi se lahko v naši občini razvilo nekaj novega. Ko smo o tem obvestili javnost, se je oglasilo kar nekaj interesentov, ki bi se ukvarjali s tem športom.

Baseball v Sloveniji obstaja že 30 let in imamo tudi ligo, ki jo sestavlja 11 ekip. Ker bi naša novoustanovljena ekipa bila prva v Prekmurju, bi ta šport promovirala tudi v tem delu Slovenije.

Ker še nimamo lastnega igrišča, treniramo 2 do 3 krat tedensko, in sicer na nogometnem igrišču v Gaberju. Letos smo se udeležili turnirja za državno prvenstvo v Ljubljani in seveda tudi v Lendavi, kjer smo v skupnem seštevku pristali na 9. mestu (igralo je 11 ekip), kar je za nas velik napredek po štirih mescih treniranja. Udeležujemo se tudi raznih baseballovskih kempov, kjer se igralci še dodatno izobražujejo in izpopolnjujejo svoje igralne sposobnosti.

Ker se počasi začneja nova sezona, vpisujemo v klub tudi nove člane, zato vljudno vabljeni.

Več o nas si lahko preberete na www.baseball-lendava.si

Vito Kocuvan, 2.d

„NEM MINDENKI NÉPI TÁNCOS, AKINEK A ... RÁNCOS!”

A Muravidék Néptáncgyűttes tagja vagyok már négy éve. 2007 óta aktívan táncolok, ami a fellépéseken való egyre gyakoribb részvételeimből is látszik. Rendszeresen eljárók a szombatoként megtartott próbákra. De még szívesebben veszek részt a különböző táborokban, amelyek számát már lassan egy kezemen fel sem tudom sorolni.

Már az általános iskolában gondolkodtam arról, hogy csatlakozzam a fent említett néptáncgyűtteshez. Az ottaniba ugyanis túl idősnek és magasnak bizonyultam, ehhez viszont még túl fiatal voltam. Majd a későbbiek során az egyik táncos hívott meg az együttesbe, és mindjárt igent mondtam. Minden kezdet nehéz, így eleinte igen nehéz volt. Meg kellett ismerkednem az új tagokkal, lépésekkel, a sok új tájegységhez kötődő táncsal, a hozzájuk illő viselettel, de minél tovább, annál otthonosabban kezdtem érzni magam a néptáncban. Úgy vélem, sosem fogom megbánni, hogy csatlakoztam az együtteshez, mert a táborok során különböző nemzetiségű emberekkel találkozhattam, ellátogathattam olyan helyekre, ahova másképpen sosem jutottam volna el, és sok új igaz barátot szereztem, akikkel még a mai napig is tartom a kapcsolatot, és kísérem az életük alakulását. Első olyan táborom, ahova az együttesel mentem, Karádon volt 2008-ban, nevezetesen a XVII. MÉTA Népzenei és Néptánc Tábor. Mindenki azt gondolja, hogy a néptánc egy egyszerű dolog, ahol az ember egy kicsit megmozgatja a »hátsóját«, és megszületik a tánc, de ez nem igaz! Saját tapasztalataim alapján állítom! A tábor ideje alatt majdhogynem feladtam, mert annyira kimerítő és fárasztó volt, hogy a végén már járni sem volt kedvem. Ezt majdnem úgy kell elképzelni, mint egy egyhetes kiképzőtábor a seregben, ahol nagy fegyelmre és kitartásra van szükség, mert másképpen nem sikerül. A nyár folyamán, mint minden évben, az idén is részt vettünk a Vendégségben Budapesten c. rendezvényen, a határon túli magyar fiatalok találkozóján, ahova több európai és külföldi országból érkeznek fiatalok, akik vagy néptáncgyűttes vagy akármilyen más csoport tagjai. Rendszeres rendezvénynek számít a néptáncgyűttesünk által létrejött gyermek néptánc-tábor is Dobronakon, nyaranta kerül megrendezésre, általában sok gyerek vesz részt benne, és gazdag élményekkel és táncudással mennek haza. Persze nem csak táborokba járunk, hanem számos egyéb rendezvényre is, amelyekre nagyon szívesen megyünk, hacsak időnkből telik rájuk.

A csoportnak jelenleg 22 tagja van (13 lány és 9 fiú). Próbáink szombaton délelőttöként szoktak lenni a Bánffy Központban. Bemelegítéssel kezdünk, majd következik a megbeszélés, a tánc begyakorlása vagy új tánclépések tanulása. A próba eléggé kimerítő tud lenni, de megvan a gyümölcse. Az az igazi élmény, amikor megnézzük az előadás felvételét. Aki nem hiszi el, az jöjjön el egy próbára!

Véleményem szerint a táncos számára a tánc eltácolása mellett az jelenti a színpadon a legnagyobb kihívást, hogy hogyan átadni a táncot a közönségnek. Ezt úgy érhetjük el, hogy minden rosszat félretesszünk, és egész idő alatt szívből nevetünk. A hangulat fő forrása pedig a csujjogatásokban rejlik. A csujjogatásokat nem mindig kell szó szerint értelmezni. Ilyenek pl. az „Új a hordó, új a lyuk, még az éjjel bédugjuk!” vagy a „Gyere velem a ház mögé, hadd nézzek a szemed közé!” Persze nem mindegyiket kell így értelmezni, mert vannak olyanok is, amelyek tartalma nem megfelelő a gyerekeknek: „Fiúk: Fogadjunk egy liter borbát, ez a leány megvan fúrva! Lányok: Ne fogadjon arra senki, amit nem tud megfizetni!” vagy „Lányok: Szép a tavasz, szép a nyár, szép aki előttem jár. Mer’ aki előttem jár, még az éjjel vélem hál. Fiúk: Véled biz’ én nem hállok, mer’ bitangot csinállok.” vagy „Bonchidai híd alatt, Leány a legény alatt, Azért feküdt alája, Viszketett a szoknyája.” A néptáncot sokan azért nem szeretik, mert manapság nem „menő”. De aki nem próbálja ki, az ne beszéljen sületlenségeket! Azt elhiszem, vidékünkön nem sokan táncolják, de Magyarországon igenis nagyon elterjedt. Ha nem hiszed el, járj utána! A második legnagyobb öröm a táncudás mellett az, hogy a rendezvények során találkozol egy csomó ismerőssel, akikkel fergeteges bulit csaphatsz a táncházak során, illetve a fellépések után. Felér egy szokásos tinibuli estével! Próbáld ki te is a következő táncház alkalmából!

Néptáncgyűttesünk mindenkit szeretettel vár a próbákra, hisz nem elég beszélni a hagyományokról, hanem ápolni is kell őket, és ezt csak úgy tehetjük meg, ha aktívan részt veszünk valamilyen tevékenységben. Még nem jöttél rá, hogy mit takar a címbeli három pont? Akkor járj utána, és kacagj rajta egy jót, mert tőlem megtudni nem fogod!

Kovač Tünde, III. B

ODBOJKARSKI KLUB LENDAVA

Prvi ženski odbojkerski klub v Lendavi je bil ustanovljen na začetku šolskega leta 2010/2011 in zaenkrat šteje 11 članic.

Treningi potekajo trikrat tedensko eno uro in pol v telovadnici Dvojezične srednje šole Lendava pod vodstvom trenerja Renata Perša. Odbojkerskemu klubu pomagajo še trije sodelavci, ki urejajo finančne in zapisnikarske zadeve.

Prav tako imamo članice kluba dvakrat tedensko omogočen fitness, da se tako lahko še dodatno pripravljamo na treninge in tekme. Za sabo imamo le prijateljske turnirje, vendar so le-ti zelo pripomogli k pridobivanju izkušenj. Pomerile smo se z odbojkerskima kluboma iz Puconcev in Murske Sobote. Proti že izkušenim odbojkaricam si nam je uspelo priboriti eno zmago, kar je odličen uspeh glede na čas treniranja. To nas je še dodatno spodbudilo k uspehom, ki si jih vse zelo želimo.

Pred kratkim so se nam pridružile tudi nove mlajše članice, kar pomeni, da se odbojka uspešno uveljavlja tudi v Lendavi. Kljub temu pa se zavedamo, da je uspeh zagotovljen le s trdim treningom in voljo do njega. Volje in energije pa med ekipo nikakor ne manjka! ☺

Saša Juretič, 2.a

VAJE ZA TELO V ZIMSKEM ČASU

1. Vaja za boke

- Sedemo kot kaže 1. slika. Dlani položimo na noge.
- Nato se prevalimo v levo in nato v desno stran.
- Z ritnico se dotaknemo tal. Vajo ponovimo od 30 do 60- krat

2. Vaja za noge

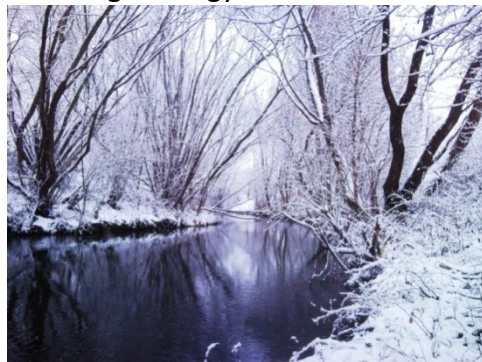

- Sedemo kot kaže 1. slika.
- Dvigujemo levo ali desno nogo.
- Najprej gor, nato na stran, tako da rišemo po zraku črko L.
- Vajo ponovimo tudi z drugo nogo. 15-krat z obema nogama.

T. Šendlinger, 3.a

AZ ÉLET TÚL RÖVID AHHOZ, HOGY ÁTLAGOS LEGYÉL...

Mit is jelent átlagosnak lenni? Sajnos, társadalmunk úgy szocializálódott, hogy még a le nem írt szabályok is meg vannak határozva. Legalábbis az esetek többségében így van ez. Az ember lehet akár feketebárány is, és saját meggyőződése szerint élheti életét, de az tény és való, hogy ilyen módon nehezen tud „létesülni” a társadalomban. Sajnos, a különcök általában kitaszítottak, pedig jó lenne őket is meghallgatni néha, tanulni állásfoglalásukból, és nem csak abból, amit a politika és a sajtó diktál.

Az általános meggyőződés szerint létfontosságú, hogy az ember kitanuljon, végzettséget szerezzen, és ezáltal hasznossá váljon a társadalom számára. Szerintünk a társadalmat mozgató erők ezzel azt érik el, hogy az embernek nincs saját véleménye, és ezáltal manipulálhatóvá válik, mint egy csorda.

Elvesznek az „emberi”, morális értékeink. Mindez nem is csoda, mivel mindeki arra törekszik, hogy jó jövőt biztosítson magának és családjának, de közben elfeledkezünk saját boldogságunkról.

Mit is jelent boldognak lenni? Azt, hogy legyen egy jó kocsi, egy szép házunk és három gyerekünk? Nem igaz! Ha nem találjuk meg azt az embert, akivel leélnénk életünket, az még az nem azt jelenti, hogy ne tudjuk egyedül boldogan élni.

Már szinte frazémává vált, hogy a pénz a világ ura. Ezt napról napra egyre több ember cáfolja, és tudatában van annak, hogy ez nincs így. Viszont aki hatalomra vágyik, az BÁRMILYEN módon el fogja érni célját. Sajnos, a mai ember túlságosan befolyásolható...

A legnagyobb gondot a társadalom számára a fiatalok okozzuk, hiszen szerintünk az iskola és a templom nem vezetnek bennünket helyes útra, nem biztosítják számunkra kellően, hogy fejlesszük talentumainkat. Viszont mindez a „Világ Urainak” megfelel, hiszen így elvesznek érzelmeink, és kontrolláltabbakká válunk.

Fontos, hogy az ember vállalja önmagát! Elszomorító, hogy a világban tönkre szeretnének bennünket tenni mindennel, ami körülöttünk van... Példaként hadd említsem a gyógyszereket és az „ételeket”.

Ha végiggondoljuk, az életünk akár nagy tragédiába is torkollhat... Tennünk kell azért, hogy ne váljon azzá! Nem elég tudni saját gondjainkról, megoldásra kell törekednünk! Feljeszteniünk kell önmagunkat, mert különben tényleg egy átlagos emberré leszünk, aki nem jelent semmit. Ezt nehéz kimondani, de így van, mert nem mi uraljuk ezt a bolygót, hanem természetünk, amely mindig igazságos. Mi vonható le mindebből? Az, hogy nem szabad átlagosnak lennünk...

Gal Desire, III. a
Kocsondi Katalin, III. b

WHY THE GOOD TIMES FEEL SO GOOD TO US NOW?

By Dorina Kiralj, 3.b

In the good times before every family in the developed world had their own computer or two, in the good times before cars became worth more than human lives, in the good times when robots were seen only in comics, in the good times when it did not matter if you were wearing Gucci or Versace and there was no difference between Jimmy Choo shoes and being barefoot, in the good times when knowledge was worth more than money, in those good times I was born.

In the good times before grass was changed into asphalt, in the good times when people did not meet on Facebook, in the good times when Brad Pitt was still hot, in the good times when a litre of milk was 200% cheaper, in the good times before Playstation replaced Lego cubes, in those good times I did not know what McDonald's was.

In the good times before USA elected a black president, in the good times when Salinger was still appearing in public, in the good times when MP4 was just aluminium, in the good times (especially for Hilary) before Clinton met Monica, in the good times when the radio was the pride of many people, in the good times when anorexia was an unknown word, in the good times when Robert Pattinson was still in diapers, in the good times before hurricanes and earthquakes destroyed lives of billion people. Good times they were, when blind Tom was alive.

Are you still wondering why we long for the good old times? Because they were truly good. People did not listen to 'nonsense' every day and we had more time for our closest ones and also to enjoy the undamaged nature and breathe clean air.

SHE IS A BEAUTIFUL LIE

I dream the same dream over and over again,
I didn't realize that I was the one who had
failed.

I wanted to give her everything,
All that she wanted from me – but I,
I couldn't beat my mind.

She, she's like a rose in rain,
Bloody tears wipe away my pain.
She, she can make my heart blow fears,
Afterall, she is the girl from my dreams.

Look at me now!
I'm standing here all alone.
Watching her fall!
But I can't reach her hand.
And I love her, And I need her,
And I want her, but can't tell her,
I know – that she is everything, that'd stop
me cry!
I know - She's a beautiful lie..

I walk the same road as years ago,
The same light covers the river flowing next
to her home.
And I stare at the bench we used to sit on,
The bench on the hill that locked our
memories forever.

She, she screams but no one hears,
Her eyes remind me of the ocean's tears.
She, she could beate everything,
Afterall, she is the girl from my dreams.

And tonight I'm all alone, lying in my bed,
looking into the sky..
Thinking about the girl who changed my
life..

SLIKICA

Temno nebo čaka na zoro.
Tihi veter umirja duh.
Lačna telesa iščejo ljubezen,
ki je davno izginila.
Samo v spominu njena slikica.

Ni dneva, kadar ne mislim na najine
trenutke.
Ni ljubezni, ki premaga te.
Ni upanja, da nekoč se boš vrnila.
Zavekomaj je zaspalo moje dekle...

Objame me temni angel, tolaži me, da si tu.
Kadar zaprem oči,
vidim le obris tvojega obraza
in roko, ki počasi sega – brez dotika..

Odšla je hladno kakor mraz
Brez besed je odkorakala,
nikoli več se ni vrnila,

a še vedno vem, da se me spominja.
Ne vem, s kom se trenutno potika,
Ne vem, ali se še kdaj spomni prvega snega,
Ne vem, če še čaka na poslednje upanje,
Ki se ga oba bojiva.

Ljubezen je nepredvidljiva.
Tiho ubija nam srce.
Predolgo sva pustila, najino srce zlomila
in sedaj vsak po svoje, v daljavo teme
hodiva...

David Kasabji, 4.b

ICH BIN KEIN MENSCH, SONDERN EIN STEIN

Ich bin ein Magmastein und ich „lebe“ in einem Wald, der in Nordamerika ist. Ich bin dreihundert Millionen Jahre alt.

Eigentlich bin ich ein Stück Marmor und heiße Steini. Als ich geboren wurde, war ich viel größer als jetzt. Ich war ein richtiger Brocken. Aber das dauerte nur eine kurze Zeit, weil ich in einem Vulkan geboren wurde. Ich rollte hinunter und trennte mich von meinen Geschwistern. Manchmal frage ich mich, wie es ihnen geht, weil ich sie schon seit damals nicht gesehen habe. Aber eigentlich kann ich ohne Augen eh nichts sehen.

Ich rollte und rollte immer tiefer und auf einmal krachte ich in einen Baum unten im Wald. Das war eine Eiche. Ich war froh, dass sie keine Schäden abbekommen hat. Schon bald ist sie meine Freundin geworden. Leider leben Bäume nicht für immer, wie Steine. Darum lernte ich einen ganzen Familienstammbaum von dieser Eiche kennen. Eine von denen wuchs sogar unter mir und schob mich ein bisschen weg. Seit damals liege ich an der selben Stelle.

Die Erde ist meine Mutter. Ich mag sie nicht sehr, weil sie mir keine Aufmerksamkeit gibt. Sie beschäftigt sich dauernd mit der Sonne und kreist um sie herum wie blöd. Ihre Mutter war der Urstoff, der schon vor dreizehn Milliarden Jahren bei der Geburt gestorben ist. Leider weiß niemand wer eigentlich ihre Eltern waren. Ob sie überhaupt welche hatte. Einige glauben sogar, dass wir noch in ihrem Bauch sind.

Der Wald in dem ich liege, sah früher ganz anders aus. Viele Tiere lebten dort, sogar die Dinosaurier. Leider war die Mutter Erde nicht vorsichtig genug und ein Meteor krachte in sie. Sie war verletzt und wurde ganz blass. Sie hat sich verändert und nicht ganz erholt. Später kamen auch die Menschen und veränderten den Wald und die ganze Umgebung.

Ich konnte nichts dagegen tun, weil ich nur herum liege und die ganze Zeit nichts mache. Ich kann mit niemandem kommunizieren und eigentlich kann ich nicht mal denken.

Benjamin Vrenko, 2.a

DER UNSICHTBARE HERRSCHER

Alle Völker brauchen einen eigenen Gegner,
Nur so kann man erreichen, dass die Menschen zusammenhalten,
Der Gegner dieser Zeit ist aber kein Terrorist, kein Fremder,
Wir alle halten ihn jeden Tag in den Händen,
Er arbeitet im Stillen und ist ganz legal,
Er ist tödlicher als jeder Soldat, Krieger, Mörder,
Seinetwegen wurden die meisten Menschen getötet,
Aber noch nie hatte er größere Macht als jetzt,
Alles in einem regiert er die Welt, aber im Stillen,
Kein Mensch und auch nichts Anderes ist wertvoller als er,
Denkt mal nach, wer das meiste von ihm hat,
Wenn ihr das realisiert, wird euch Einiges klar,
Dann werdet ihr verstehen und durchblicken,
Sie regieren die Welt und nicht Politiker,
Ihr Ziel ist die ultimative Macht, über Alles und Jeden,
und ihre Opfer sind wir....

Matej Žalig, Robert Göntér, 3.b

NOISE

I like noise.

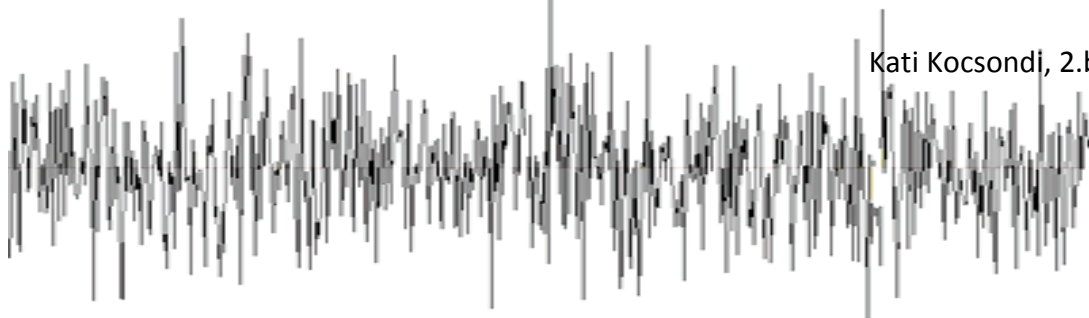
The blow of a wind, the rumble of rain,
The cheeping of a bird that sings that song again,
The youthful hopping of a newborn love,
The clap of a hand without a glove,
The liberating loud ringing school bell,
The powerful echo of a deep dell,
The blunt voice of a fallen stone,
The silent corruption of an old bone,
The spring morning rustle of the woods,
The comparing of the best-better-good,
The meowing of a little black cat
That hides under grandpa's big hat.

I like noise.

Tadeja Gomzi, 2.b

The angels fly,
Up into the sky.
Their wings are white
As the dress of a bride.
I want to fly high,
Up into the sky.

Kati Kocsondi, 2.b

This is the only way it should be,
Just you and me,
Sitting by a cup of tea.
The winter is near,
And I know the only place you want to be
Is here with me.

Tjaša Banfi, 2.b

DER VON EINER ANDEREN WELT

Eine Welt ohne Hass, Krieg und Armut. Das wäre die perfekte Welt. Leider sieht die Realität derzeit ganz anders aus. Und das Schlimmste: wir können fast nichts machen, nur die Augen schließen und uns eine Traumwelt vorstellen. Mehr geht im Moment nicht.

Also träumen wir ein bisschen, träumen von einer schöneren, einer besseren Welt. Jeder will sich verstanden fühlen, wünscht sich Frieden und Liebe. Doch man muss sich der Realität stellen, sich mit den Problemen tagtäglich auseinandersetzen. Statt schrittweise positiver in die Zukunft blicken zu können, wird es immer schlimmer. In vielen Regionen der Welt mangelt es an lebensnotwendiger Nahrung, Medikamenten und Wasser. Die Menschen sterben im 21. Jahrhundert, weil es kein Trinkwasser gibt und die hygienischen Umstände grausam sind. Die Armut hat sich ausgebreitet, Kinder sterben daran, die Welt schaut zu, es wird viel zu viel geredet und viel zu wenig getan. Die Menschen haben unseren Planeten ruiniert und noch ist kein Weg in Sicht, diesen Umstand wieder rückgängig zu machen. Diejenigen, die etwas tun könnten und sollten, bleiben weiterhin vom Gewinn und Prestige geblendet.

Jeden Tag brechen neue Konflikte aus, der Hass und die Ausgrenztheit gegen die Armen und diejenigen, die anders sind, breiten sich ungehindert aus. Die Respektlosigkeit, das Streben nach der Macht und die menschliche Dummheit haben die Welt zerstört. Die Erde könnte so ein friedlicher Planet ohne Chaos sein, sie bietet ja genug Güter für alle ihre Bürger, nur gerecht verteilt sollten sie sein. Was für ein Leben ohne Geldsorgen, Unterdrückung, Ausbeutung, Stereotypen, Klischees, ...!

Leider zurzeit nur eine Vorstellung, zu schön um wahr zu sein und unerreichbar. Mit Willen, Energie und Glauben könnte Einiges erreicht werden, doch die Sturheit der Zuständigen stellt da eine unüberwindbare Hürde dar. Die letzte Zeit, aufzuwachen, sonst ist es nur eine Frage der Zeit, dass Alles den Bach runtergeht.

Katja Djukič, 2.a

WATER POETRY

Wet, water is really wet!
An ocean is bigger than a sea,
Thousands of kilometres long. The
End is nowhere, the end is everywhere and the
Riverside is right here.

Saša Juretič and Elisa Halas, 2.a

40 percent

A fish ate a frog,
I bought a new dog.
he drank all the water
and left me to suffer.

I was left to hydration
and even to starvation,
but the only thing that matters is
that frog rhymes with dog.

Aleks&Mitja, 2.a/3.a

There's no feeling like it's embrace
Nothing comparable to it's freshness
To take a swim in it, a sip of it
It's everywhere, yet it is irreplaceable

Anja Ropoša, 2.a

DER SCHULALLTAG

Morgens, fünf nach sieben
sollte es noch keine Schule geben.
Alle Gänge voll von Langweile,
da hat doch keiner Lust auf Mathe.

Die Stunden ziehen sich dahin,
nur die Pause führen die Schüler irgendwohin.
Umso schöner wird der Tag, wenn die
Schulglocke ertönt,
ja, so werden wir Schüler verwöhnt.

Der Nachhause-Weg ist gar nicht langweilig,
so hat's auf einmal keiner mehr eilig.
Friede, Freude, Eierkuchen,
da soll ich mir mal `nen Urlaub buchen.

Marcell Gyurkač, 1.a

SEHNSUCHT

Schon immer wollte ich etwas mehr sein,
das Licht tragen,
die Macht haben
in der Welt der Traurigkeit.

Gib mir einfach nur ein bisschen Sicherheit,
gib mir irgendetwas, was stärker scheint,
stärker scheint
in der Welt der Einsamkeit

Ich bin gelaufen mit der Kraft der Dunkelheit,
habe erfahren das Ende der Ewigkeit,
gespürt die Kälte
der Leblosigkeit.

Gib mir das Gefühl der Sicherheit,
wie in der Nacht der Ewigkeit,
spür die Wärme der Gemeinsamkeit,
das Nest der Geborgenheit.

Nina Feher, 1.a

SEHNSUCHT NACH DIR

Die Qual, die mein Herz zerfrisst,
weil es Dich so sehr vermisst.
Tag für Tag und Nacht für Nacht,
was hast Du nur mit mir gemacht?

Mehr als die ganze Welt,
mehr als mein Leben
bin ich bereit,
für Dich zu geben.

Doch Du,
Du schlägst mir mit der Faust ins Gesicht,
willst nur meine Freundschaft
und mehr nicht.

Du tust mir so weh,
Ich glaub es kaum,
Dich zu bekommen,
das ist nur ein Traum.

Der Traum ist aber nicht wahr,
das sehe ich wohl ein.
Doch vielleicht, nur vielleicht
Wird es einmal so sein.

Ich sehe Dich häufig
und doch zu wenig.
Ich rede oft mit Dir
und doch zu selten.

Ich verstehe mich gut mit Dir
und doch nicht gut genug.
Ich habe ein Gefühl für Dich,
eins zu viel, denn es ist L i e b e.

Sara Hozjan, 1.a

ŠALA MALA

Veter:

Učiteljica vpraša Janezka: "Janezek, kakšnega spola je veter?"

Janezek reče: "Moškega."

Učiteljica reče: "Pravilno. In zakaj?"

Janezek odgovori: "Zato, ker ženskam krila dviguje."!

Fizika:

Učitelj vpraša:

"Kako toplota in mraz vplivata na raztezanje in krčenje?"

Janezek odgovori:

"Poleti, ko je toplo, so dnevi daljši; pozimi, ko pa je mraz, pa so dnevi krajši."

Moja žena se je gledala v ogledalu in bila zelo nezadovoljna s svojim videzom:

'Počutim se obupno! Stara sem, debela, grozna. Takoj mi daj kak kompliment!'

Povedal sem ji, da ji oči še vedno brezhibno delujejo.

In tako se je začel prepir...

Az öreg székelyhez egy újságíró látogat le falura, hogy riportot készítsen kisiskolások részére.

- Kérem, mondja el egy napját!

- Hát, édes fiam, reggel felkelek, megeszek egy 1/2 oldal szalonnát. Megiszok rá 4-5 pálinkát...

- Na, de bátyám ezt így nem lehet, mondja inkább, hogy könyvet olvas.

- Jól van fiam. Tehát felkelek reggel, megeszek egy 1/2 oldal szalonnát. Elolvasok 4-5 könyvet, aztán addig dolgozok kinn a szántón, amíg olyannyira megnő a tudásszomjam, hogy 5-6 könyvet ismét el kell olvasnom. Bele is szédülök a sok olvasásba és ezért lefekszek, pihenek egyet. Mikor felébredek, megeszek egy jó nagy darab csülköt 1 kg kenyérrel. Ebéd után elmegyek a "KÖNYVTÁRBA". A Pista már rendszerint ott vár. Együtt elolvasunk vagy 12-t, egészen addig, amíg a könyvtár bezár. Utána meg átmegyünk a Józsihoz, mert neki meg "NYOMDÁJA" van...

Agresszív kismalac beszorul a kamionjával a híd alá.

Meglátja a rendőr és odasétál:

- Mi van, Malacka, beszorultál?

- NEM, B***, HÍDAT SZÁLLÍTOK!

A buszon:

- Jegyeket, bérleteket kérek!

Az agresszív kismalac megszólal:

- Anyád tudja, hogy kéregetsz?

MATEMATIČNE UGANKE

Če si želite pridobiti kakšno dodatno točko pri matematiki, rešite naslednji dve nalogi/uganki.

Rešitve pa oddajte profesorici matematike. ☺

Ha plussz pontot szeretnétek szerezni matematikánál, oldjátok meg az alábbi fejtörőket! A megoldásokat adjátok át matematika tanároknak! ☺

Aktiv matematikárk

A matematika tanárok munkaközössége

1. FELADAT

Mikor van a születésnapja?

Egy embernek születésnapja volt és megkérdezték tőle:

- Emlékszik, hogy mit csinált éppen egy évvel ezelőtt?
- Hát erre egészen véletlenül pontosan emlékszem: az Északi-sarkon voltam éppen és a jégkunyhóból kikandikálva megcsodálhattam a napfelkeltét.

Vajon mikor van az illető születésnapja?

2. NALOGA

Sudoku X

				2		8		1
2		3	1					5
	7	6	4		8			
				4		5		
				9				
		9		3				
			9		4	1	5	
9					7	4		6
7		4		1				

Pripravila: Sandra Sabo

Avtor: David Novak

